

baggrund for en i øvrigt nødvendig økonomisk støtte til Østlandene.

Et *mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) ønsker at udtale følgende:

Det er med glæde og stor spænding, at mindretallet betragter udviklingen i det tidligere marxistiske totalitært styrede Østeuropa.

Forsigtighed fra dansk og vestlig side er en nødvendighed, hvorfor vi også bør være særdeles varsomme med den form for hjælp, vi yder de nye regimer. Først og fremmest skal vi gøre op med os selv, hvad det er, vi vil fremme. Er det de nye regeringer, der bygger videre på gammelkommunisme, eller er det befolkningernes ret til frie samfund?

For mindretallet er der ingen tvivl: Det må og skal være folkenes ret til frie samfund med fri markedsøkonomi. Derfor er det ødelæggende med den hjælp, flertallet foreslår idet man koncentrerer sig om hjælp til forskellige institutioner i stedet for hjælp til afsætning af varer, således at borgerne kan se, at de får noget ud af at arbejde.

Markedsøkonomi bygger på, at der viser sig et kontant udbytte ved at arbejde. Glæden ved selv at kunne klare sig er frihed. Derfor skal

hjælpen heller ikke opbygge et afhængighedsforhold til de vestlige lande og ej heller føre til, at de kommer i taknemmelighedsgæld, da dette kun medfører aggressioner.

Fri handel er det forløsende ord. Danmark skal stå som garant for, at EF ikke bliver protektionistisk. Vi kan hjælpe med råd og vejledning, når vi bliver spurgt, men Danmark skal ikke belære andre om, hvilket system de skal bruge, hverken når det gælder økologiske dimensioner, sociale institutioner eller lignende.

Hvis man fra dansk side ønsker at sikre en stabil udvikling for de nye lande, skal man hjælpe med at opbygge deres selvrespekt og derigennem det enkelte individs forståelse for, at det nytter noget, at deres fædreland kan hive sig selv op ved håret, når det skal. Ellers lægger vi blot ved til bålet af utilfredshed og dermed ustabilitet. Ved at give 2,1 mia. kr. om året i Øststøtte får vi kun et øget dansk skatteniveau og en større splittelse inden for modtagerlandene.

Akut fødevarehjælp til storbyerne i det tidligere Sovjetunionen er naturligvis en EF-forpligtelse, men derefter er det lige så naturligt og nødvendigt, at EF åbner sine markeder.

P.u.v.

GAMMELGAARD

formand